

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»
Кафедра психології

Мельніков А.С.

ЕКЗИСТЕНЦІАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ

навчально-методичні рекомендації
для студентів магістерського рівня
спеціальності «Психологія»

Одеса 2020

*Рекомендовано навчально-методичною радою
Національного університету «Одеська юридична академія»
протокол від 2 липня 2020, № 5*

Рецензенти:

Максименко Ю.Б. – доктор психологічних наук, професор, професор кафедри загальної та диференціальної психології Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К.Д. Ушинського

Єременко О. М. – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії Національного університету «Одеська юридична академія»

Мельніков А. С. Екзистенціальна психологія: навчально-методичні рекомендації для студентів магістерського рівня спеціальності «Психологія» / А. С. Мельніков. – Одеса, 2020. – 26 с. – Режим доступу : <http://dspace.onua.edu.ua/handle/11300/13462>.
DOI 10.32837/11300.13462

У навчально-методичних рекомендаціях наведено матеріали для вивчення дисципліни «Екзистенціальна психологія» студентами другого (магістерського) рівня спеціальності «Психологія». Матеріали містять загальну характеристику курсу, плани лекційних і семінарських занять, тематику індивідуальних завдань і самостійної підготовки, контрольні питання, перелік рекомендованої літератури та методику оцінювання знань.

Рекомендовано для викладачів і студентів вищих навчальних закладів спеціальності «Психологія».

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
1. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ.....	7
2. ПЛАНИ ЛЕКЦІЙ ТА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ.....	8
3. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ.....	11
4. ПИТАННЯ ДО ІСПИТУ.....	13
5. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ.....	16
6. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ.....	18
7.РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ТА ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСИ.....	20

ВСТУП

Екзистенціальна психологія є результатом синтезу філософського екзистенціалізму і класичної психологічної традиції. Її головним предметом є онтологічна проблематика конкретного існування (екзистенції) особистості як інтегрального суб'єкта. Проблемне поле дисципліни «Екзистенціальна психологія» складається з елементів досвіду, автентичності, негативних станів, смисложиттєвих орієнтацій, повсякденності та екзистенційного вибору.

Значний сегмент навчального курсу присвячений історико-психологічним процесам розвитку відповідної галузі знання, а також її основним сучасним теоріям. Представлено цілісний погляд на фундаментальні ідеї, концепції та практику екзистенціального аналізу. Розкривається місце екзистенціального підходу в структурі психологічної науки та визначається його методологічний та прикладний потенціал у контексті актуальних суспільних проблем.

Мета навчального курсу полягає у формуванні концептуальних уявлень про онтологічний вимір індивідуального та соціального досвіду у перспективі екзистенціальної парадигми психології.

Завдання курсу:

- визначити парадигмальну структуру та фундаментальні характеристики сучасної психологічної теорії;
- розкрити передумови виникнення екзистенціальної психології у контексті співвідношення класичних, некласичних та постнекласичних форм наукового знання;
- встановити теоретичні принципи дазайн-аналізу Л. Бінсвангера та М. Боса;
- визначити специфіку дослідницької діяльності представників логотерапії (В. Франкл, А. Ленгле);
- охарактеризувати екзистенціальні концепції особистісного розвитку (Р. Мей), самоактуалізації (А. Маслоу) і танатології (І. Ялом);

- виявити особливості розвитку екзистенціальної психології у концептуальних координатах новітньої психологічної теорії;
- встановити засадничі аспекти парадигми екзистенціальної психології та визначити її предмет, проблемне поле, базові принципи і категорії;
- розкрити емпіричний та прикладний потенціал екзистенціальної психології в умовах сучасного суспільства.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні:

знати:

- предметну область, категоріально-понятійний апарат, методи та особливості професійної діяльності у галузі екзистенціальної психології;
- структуру, рівні, міждисциплінарні зв'язки та загальну ретроспективу екзистенціально-психологічного знання;
- теоретико-методологічні принципи визначення, аналізу та пояснення екзистенційних психічних процесів і явищ;
- концептуальні засоби ідентифікації екзистенціально-психологічних проблем та розробки шляхів їх розв'язання;
- методичні та етичні положення екзистенціального аналізу.

уміти:

- самостійно збирати, критично опрацьовувати, аналізувати та узагальнювати психологічну інформацію у межах проблемного поля екзистенціального підходу;
- комбінувати якісні та кількісні дослідницькі стратегії екзистенціальної психології;
- фахово використовувати методи та понятійно-категоріальний апарат дазайн-аналізу, логотерапії, теорії самоактуалізації, екзистенціальної танатології;
- застосовувати теоретичний потенціал екзистенціальної парадигми у дослідженні автентичності, світоглядних і смисложиттєвих орієнтацій, екзистенційних цінностей, вибору та ситуаційної етики;
- визначати закономірності психічної діяльності індивідів в екстремальних і кризових умовах.

Курс «Екзистенціальна психологія» є однією із завершальних дисциплін освітньо-професійної програми підготовки здобувачів вищої освіти ступеня магістра психології та вимагає високого рівня концептуалізації отриманих професійних знань.

1. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

№	Назва теми	Лекції	Практичні	Самостійна робота
1	Екзистенціальна психологія як наукова дисципліна.	2	2	4
2	Філософські основи екзистенціальної психології.	2	4	5
3	Теоретичні принципи дазайн-аналізу.	2	2	4
4	Парадигма логотерапії.	2	4	4
5	Екзистенціальна психологія Р. Мея.	2	2	4
6	Екзистенціальний зміст теорії самоактуалізації А. Маслоу.	2	4	4
7	Перспектива екзистенціальної танатології (І. Ялом).	2	2	5
8	Автентичність особистості.	2	2	5
9	Світогляд і смисложиттєві орієнтації суб'єкта.	2	2	5
10	Негативні форми досвіду.	2	2	5
11	Теорія екзистенційного вибору.	2	2	5
Всього: 120 (4 кредити)		22	28	70
Підсумковий контроль: <i>екзамен</i>				

2. ПЛАНИ ЛЕКЦІЙ ТА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Тема 1. Екзистенціальна психологія як наукова дисципліна (2/2)

1. Предмет, метод і проблемне поле екзистенціальної психології.
2. Структура та рівні екзистенціально-психологічного знання.
3. Міждисциплінарні зв'язки екзистенціальної психології.
4. Загальна ретроспектива екзистенціальної парадигми психології.

Тема 2. Філософські основи екзистенціальної психології (2/4)

1. Протоекзистенціалістська думка та ранні форми філософії існування (А. Шопенгауер, Ф. Ніцше, Ф. Достоевський, С. Кьєркегор, Н. Бердяєв, Л. Шестов).
2. Феноменологічна складова екзистенціалізму (Ф. Brentano, Е. Гуссерль).
3. Психологічна проблематика екзистенціальної філософії (Г. Марсель, К. Ясперс, М. Хайдеггер, А. Камю, Ж.-П. Сартр, М. Мерло-Понти, М. Бубер, Н. Аббаньяно).

Тема 3. Теоретичні принципи дазайн-аналізу (2/2)

1. Дазайн-аналіз Л. Бінсвангера.
2. Теорія базових екзистенціалів (М. Босс).
3. Новітні концепції дазайн-аналізу.

Тема 4. Парадигма логотерапії (2/4)

1. В. Франкл як засновник логотерапії.
2. Екзистенціально-аналітична теорія особистості А. Ленгле.
3. Сутність логоаналізу.

Тема 5. Екзистенціальна психологія Р. Мея (2/2)

1. Дисциплінарне обґрунтування екзистенціальної психології.
2. Теорія особистісного розвитку.
3. Екзистенціальна категорія тривоги.

Тема 6. Екзистенціальний зміст теорії самоактуалізації А. Маслоу (2/4)

1. Загальні положення теорії самоактуалізації.
2. Ієрархія потреб і поняття метамотивації.
3. Феномен пікових переживань.

Тема 7. Перспектива екзистенціальної танатології (І. Ялом) (2/2)

1. Смерть як предмет екзистенціальної танатології.
2. Дефініції відповідальності та екзистенціальної провини.
3. Екзистенційна ізоляція і проблема смислу.

Тема 8. Автентичність особистості (2/2)

1. Поняття та критерії особистісної автентичності.
2. Інтегративна функція автентичності: мислення, почуття, діяльність.
3. Автентичність як самоцінність та оптимальність досвіду.
4. Аспекти автентичності: транспарентність, конгруентність, інтернальність.
5. Неавтентичні форми соціального існування.
6. Соціокультурні процеси автентифікації та деавтентифікації.

Тема 9. Світогляд і смисложиттєві орієнтації суб'єкта (2/2)

1. Поняття світогляду в екзистенціальній психології.

2. Дефініція та типологія смисложиттєвих орієнтацій суб'єкта.
3. Екзистенціальні цінності та ціннісні ієрархії.

Тема 10. Негативні форми досвіду (2/2)

1. Проблема визначення негативних психічних феноменів.
2. Смерть та страждання як базові форми негативного досвіду.
3. Типологія негативного досвіду.
4. Теорія граничної ситуації.
5. Психічні наслідки негативного досвіду.

Тема 11. Теорія екзистенційного вибору (2/2)

1. Свобода, вибір та відповідальність як структурні елементи екзистенції.
2. Раціональний та екзистенційний вибір.
3. Екзистенційні дилеми, ситуаційна етика і постковенціональна стадія морального розвитку.
4. Екзистенційний вибір як форма життєтворчості.

3. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Теоретико-методологічні засади екзистенціальної психології.
2. Поняття екзистенціалу.
3. Модуси існування.
4. Визначення суб'єкту.
5. Хронотоп як психологічна категорія.
6. Інтерпретація емпіричного виміру психічного життя.
7. Психологічні ідеї в екзистенціалізмі С. К'єркегора.
8. А. Шопенгауер: погляди на психологічну проблематику.
9. Гештальт-психологія та екзистенціалізм.
10. Концепція “одновимірної” людини Г. Маркузе.
11. Негативні аспекти конформізму.
12. Автоматизація індивідуальної свідомості.
13. Поняття “самотнього натовпу”.
14. Гедоністичні ціннісні установки.
15. Особливості цинічного та нігілістичного світосприйняття.
16. Сутність феномену інтерсуб'єктивності.
17. Екзистенціалістська теорія особистості.
18. Психологія почуттів та емоцій.
19. Дискретність та цілісність психічних процесів.
20. Екзистенціальна конкретизація психічних феноменів.
21. Розвиток екзистенціальної парадигми у просторі новітньої психології.
22. Поняття екзистенціального капіталу.
23. Екзистенціальна психологія М. Мерло-Понті.
24. Екзистенціальний зміст методик граничних смислів та смисложиттєвих орієнтацій.
25. Психологічна методологія “повільної науки”.
26. Темпоральна акселерація та проблема “тиску часу”.
27. Екзистенція як предмет психологічного дослідження.
28. Поняття рефлексивності та усвідомленості.
29. Проблематика реїфікації досвіду.
30. Специфіка екзистенціальної аксіології.

31. Психологія суб'єктивної реальності.
32. Проблема зв'язку номінально-лінгвістичних і онтологічних аспектів психологічного аналізу.
33. Автентичність як сповненість індивідуального існування.
34. Почуття совісті, сорому і провини як регулятори поведінки.
35. Творчість Ф. Достоєвського як предмет екзистенціальної психології літератури.
36. Психологічний зміст філософських ідей Ф. Ніцше.
37. Ідеальне та реальне Я в структурі особистості.
38. Категорія онтологічної недостатності.
39. Автентичний модус "буття собою".
40. Відкрите та закрите суспільство.
41. Сенси існування та проблема цінностей.
42. Поняття копінгу.
43. Проблема амбівалентності.
44. Інструментальні та термінальні цінності.
45. Теорія морального інстинкту М. Хаузера.
46. Екзистенціальний тип цінностей.
47. Негативний досвід.
48. Екзистенціальний страх (*angst*).
49. Екзистенціал "буття-до-смерті" (М. Гайдеггер).
50. Екзистенціальна танатологія І. Ялома.

4. ПИТАННЯ ДО ІСПИТУ

1. Предмет, метод і проблемне поле екзистенціальної психології.
2. Структура та рівні екзистенціально-психологічного знання.
3. Міждисциплінарні зв'язки екзистенціальної психології.
4. Загальна ретроспектива екзистенціальної парадигми психології.
5. Протоекзистенціалістська думка та ранні форми філософії існування.
6. Феноменологічна складова екзистенціалізму (Ф. Брентано, Е. Гуссерль).
7. Психологічна проблематика екзистенціальної філософії: загальна характеристика.
8. М. Гайдеггер як засновник дазайн-аналізу.
9. Екзистенціальна психологія К. Ясперса.
10. Екзистенціальний психоаналіз Ж.-П. Сартра.
11. Дазайн-аналіз Л. Бінсвангера.
12. Теорія базових екзистенціалів (М. Босс).
13. Новітні концепції дазайн-аналізу.
14. В. Франкл як засновник логотерапії.
15. Екзистенціально-аналітична теорія особистості А. Ленгле.
16. Сутність логоаналізу.
17. Дисциплінарне обґрунтування екзистенціальної психології.
18. Теорія особистісного розвитку.
19. Екзистенціальна категорія тривоги.
20. Загальні положення теорії самоактуалізації.
21. Ієрахія потреб і поняття метамотивації.
22. Феномен пікових переживань.
23. Смерть як предмет екзистенціальної танатології.
24. Дефініції відповідальності та екзистенціальної провини.
25. Екзистенційна ізоляція і проблема смислу.
26. Поняття та критерії особистісної автентичності.

27. Інтегративна функція автентичності: мислення, почуття, діяльність.
28. Автентичність як самоцінність та оптимальність досвіду.
29. Аспекти автентичності: транспарентність, конгруентність, інтернальність.
30. Неавтентичні форми соціального існування.
31. Соціокультурні процеси автентифікації та деавтентифікації.
32. Поняття світогляду в екзистенціальній психології.
33. Дефініція та типологія смисложиттєвих орієнтацій суб'єкта.
34. Екзистенціальні цінності та ціннісні ієрархії.
35. Проблема визначення негативних психічних феноменів.
36. Смерть та страждання як базові форми негативного досвіду.
37. Типологія негативного досвіду.
38. Теорія граничної ситуації.
39. Психічні наслідки негативного досвіду.
40. Свобода, вибір та відповідальність як структурні елементи екзистенції.
41. Раціональний та екзистенційний вибір.
42. Екзистенційні дилеми, ситуаційна етика і постковенціональна стадія морального розвитку.
43. Екзистенційний вибір як форма життєтворчості.
44. Теорія ірраціональної людини (В. Баррет)
45. Екзистенціальна теорія особистості К. Роджерса.
46. Проблема смерті у дослідженнях Е. Беккера.
47. Теорія життєстійкості С. Мадді.
48. Екзистенціально-гуманістичний підхід Дж. Бюдженталя.
49. Специфічні методики екзистенціально-психологічних досліджень.
50. Характеристика психіатричної феноменології та екзистенціального аналізу (Г. Еленберґ).
51. Емпіричні методи екзистенціальної психології.
52. Екзистенціальна проблематика у дослідженнях О. Ранка.
53. Екзистенціально-ініціальна терапія К. Дюркгайма.

54. Поняття екзистенціальної впевненості.
55. Дазайн-аналіз Ж. Кондрау.
56. Філософська антропологія М. Шелера.
57. Концепція «розколотого Я» Р. Ленга.
58. Екзистенціальна психологія Д. О. Леонтьєва.
59. Прикладний потенціал екзистенціальної психології у контексті українського суспільства.
60. Поняття «протейської» особистості (Р. Лінтон)

5. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

1. Екзистенційна дихотомія свободи і необхідності.
2. Співвідношення понять потенціального і актуального.
3. Інтелігібельність інтегрального досвіду.
4. Ендогенний та екзогенний досвід.
5. Мікроподієвість і повсякденні практики.
6. Проблемне поле екзистенціальної психології.
7. Психологія війни.
8. Автентичність та “епоха пост-правди”.
9. Поняття екзистенціальної ідентичності.
10. Дослідження “пікового” досвіду.
11. Теорія екологічної свідомості.
12. Емоційна культура.
13. Постемоціональне суспільство (С. Мештрович).
14. Остенсивні наукові поняття.
15. Аподектичність наукового дослідження.
16. Екзистенціальна концепція смерті.
17. Типологія граничних ситуацій К. Ясперса.
18. Термінальні та опосередковані граничні ситуації.
19. Психологія катастроф.
20. Психологічні ідеї М. де Унамуну.
21. Дослідження депресії: Д. Карп.
22. Теорія екзистенціального вибору.
23. Теорія нелогічної дії.
24. “Вибір Гобсона”.
25. Дилема ув’язненого.
26. Теорія морального розвитку Л. Кольберга.
27. Екстернальність та синдром відкладеного життя.
28. Моральний та преференціальний вибір.
29. Життестійкість та “можливість бути” (П. Тілліх).
30. Негативна ідентичність.
31. Дослідження щастя та якості життя.
32. Психологічна характеристика кризового стану українського суспільства.
33. Парадигмальні принципи екзистенціальної парадигми.

34. Дослідницька стратегія теоретичного мінімалізму.
35. Співставлення фізичних, біотичних та психічних складових досвіду.
36. Фактори формування “хибної” свідомості.
37. Маргінальність, девіації та ескейпізм.
38. Екзистенціальна психологія Е. Фромма.
39. Міфологічна комунікація і внутрішній досвід (Р. Барт).
40. Психологічні ідеї Н. Аббаньяно.

6. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ

У процесі проведення лекційних, практичних занять, виконання самостійної роботи та індивідуальних завдань використовуються фронтальне та індивідуальне опитування (усне або письмове), методики малих груп, ситуаційний аналіз та метод кейсів, поняттєві диктанти, мультимедійні презентації, реферативні та емпірично-дослідницькі проекти.

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять. Зокрема оцінці підлягають: рівень теоретичних знань та вміння працювати з науковою літературою, знання матеріалу теми; обґрунтованість висновків, а також самостійність та повнота вирішення практичних завдань і аналізу матеріалів; активність та системність роботи на заняттях; результати виконання індивідуальних або групових завдань, поняттєвих диктантів, експрес-опитувань тощо. *Проміжний контроль* проводиться після вивчення відповідних тем або блоку тем з метою з'ясування ступеню засвоюваності студентами відповідного об'єму опрацьованого та вивченого матеріалу і подальшої оцінки рівня отриманих знань. Базовими формами проведення проміжного контролю є усне опитування, письмові контрольні роботи та поняттєві диктанти.

Формою підсумкового контролю є **екзамен**. Студент має надати усні або письмові відповіді на залікові запитання за вільним вибором викладача. Враховується поточна, зокрема самостійна робота та наукова діяльність студента. Для отримання оцінки “зараховано” необхідно продемонструвати не менш як “задовільний” рівень знань у відповідності до встановлених критеріїв оцінювання.

100-бальна шкала	Шкала ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		екзамен	залік
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно	не зараховано
0-34	F		

Загальні критерії оцінювання знань у межах вивчення курсу відповідають національній чотирибальній шкалі: «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно». Основою оцінки є ступінь повноти та правильності виконання завдань. Оцінка «відмінно» передбачає правильні, повні та послідовні відповіді, впевнене володіння матеріалом, вміння застосовувати його щодо конкретно поставлених завдань. Припустимі лише декілька незначних помилок. Оцінка «добре» ставиться у разі правильних та послідовних відповідей з незначними пропусками фактичного матеріалу та мінімальною кількістю суттєвих помилок. Оцінка «задовільно» позначає володіння більшою частиною фактичного матеріалу, але його викладання не досить послідовне та логічне. Студент допускає істотні пропуски у відповідях, невірно формулює навіть основні положення та робить значну кількість суттєвих помилок. Знання задовільняють лише мінімальним критеріям. Оцінка «незадовільно» ставиться у разі незнання більшої частини фактичного матеріалу, відмови виконувати завдання або відповідати на поставлені питання.

7.РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Богданова ТА. Экзистенциальная психология: Учебное пособие. – Челябинск: ЮУрГУ, 2006.
2. Гришина Н. Экзистенциальная психология. Учебник. – СПб: СПбГУ, 2018.
3. Дружинин В. Варианты жизни: Очерки экзистенциальной психологии. – М.: ПЕР СЭ, 2000.
4. Леонтьев Д. Психология смысла: природа, строение и динамика смысловой реальности. – М.: Смысл, 2007.
5. Лэнгле А., Уколова Е., Шумский В. Современный экзистенциальный анализ. – М.: Юрайт, 2019.
6. Мельников А. Экзистенциальная социология. – К.: Миллениум, 2018.
7. Райда К. Історико-філософське дослідження постекзистенціального мислення. – К.: Український центр духовної культури, 1998.
8. Райда К. Екзистенціальна філософія. Традиція і перспективи. – К.: ПАРАПАН, 2009.
9. Савчин М. Загальна психологія. – К.: Академвидав, 2011.
10. Сергєєнко О. та ін. Загальна психологія. – К.: Центр учбової літератури, 2012.
11. Скрипченко О. та ін. Загальна психологія. – К.: Либідь, 2005.
12. Теория и практика экзистенциальной психологии. – М.: Институт общегуманитарных исследований, 2015.
13. Тихонравов Ю. Экзистенциальная психология. Учебно-справочное пособие. – М.: Интел-Синтез, 1998.
14. Шевченко С. Автентичність людського буття в філософії екзистенціалізму. – К.: ІФ НАНУ, 2012.
15. Шинкарук В. та ін. Філософська антропологія: екзистенціальні проблеми. – К.: Педагогічна думка, 2000.
16. Шумский В. Экзистенциальная психология и психотерапия. Учебное пособие. М.: Юрайт, 2016.

17. Экзистенциальная психология. Экзистенция. – М.: ЭКСМО, 2001.

Допоміжна

1. Аббаньяно Н. Структура экзистенции. Введение в экзистенциализм. Позитивный экзистенциализм. – СПб: Алетейя, 1998.
2. Абрамова Н. Несловесное мышление. – М.: ИФ РАН, 2002.
3. Бинсвангер Л. Бытие-в-мире. – М.: КСП, 1999.
4. Братченко С. Экзистенциальная психология глубинного общения. – М.: Смысл, 2001.
5. Бьюдженталь Дж. Искусство психотерапевта / Дж. Бьюдженталь. – СПб.: Питер, 2001.
6. Бубер М. Я і Ти. Шлях людини за хасидським вченням. – К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2012.
7. Василишин І. Світ українського екзистенціалізму // Сучасний погляд на літературу. – 2002. – Вип. 7. – С. 97-109.
8. Габитова Р. Человек и общество в немецком экзистенциализме. – М.: Наука, 1972.
9. Гуссерль Э. Амстердамские доклады // Логос. – 1992. – № 3. – С. 62-80.
10. Гуссерль Э. Философия как строгая наука. – Новочеркасск: Сагуна, 1994.
11. Дюркхайм К. О двойственном происхождении человека. – СПб.: Импакс, 1992.
12. Ермаков В., Похилько А. Позитивная значимость экзистенциальных кризисов // Научные ведомости. Серия “Философия. Социология. Право”. – 2010. – № 14 (85). – С. 193-199.
13. Ильин Е. П. Эмоции и чувства. – СПб: Питер, 2001.
14. Камю А. Миф о Сизифе; Бунтарь. – Мн.: Попурри, 1998.
15. Камю А. Творчество и свобода. – М.: Радуга, 1990.
16. Касавина Н. Экзистенциальный опыт в философии и социально-гуманитарных науках. – М.: ИФ РАН, 2015.

17. Ключев А., Качалкин А. Интегральная психофизиология как инструмент адекватного отражения психической деятельности человека // Прикладная психология. – 2000. – № 5. – С. 9-16.
18. Коптева Н. Онтологическая уверенность как индикатор смысла // Вестник Тюменского государственного университета. – 2009. – № 5. – С. 130-137.
19. Кочюнас Р. Экзистенциальная терапия: исследование способов построения жизни // Независимый психиатрический журнал.- 1998.- № 3.- С. 33-39.
20. Кривцова С., Лэнгле А., Оглер К. Шкала экзистенции (Existenzskala) А. Лэнгле и К. Орглер // Экзистенциальный анализ. – 2009. – № 1. – С. 141-170.
21. Кьеркегор С. Наслаждение и долг. – Ростов н/Д: Феникс, 1998.
22. Кьеркегор С. Страх и трепет. – М.: Республика, 1993.
23. Леонтьев Д. и др. Психология выбора. – М.: Смысл, 2015.
24. Леонтьев Д. Методика изучения ценностных ориентаций. – М.: Смысл, 1992.
25. Леонтьев Д. Тест смысложизненных ориентаций. М.: Смысл, 1992.
26. Лэнг Р. Разделенное Я. – К., 1995.
27. Лэнгле А. Жизнь, наполненная смыслом. Прикладная логотерапия. – М.: Генезис, 2004.
28. Лэнгле А. Person. Экзистенциально–аналитическая теория личности. – М.: Генезис, 2006.
29. Лэнгле А. С собой и без себя. Практика экзистенциально–аналитической психотерапии. – М.: Генезис, 2009.
30. Лэнгле А. Что движет человеком? Экзистенциально–аналитическая теория эмоций. – М.: Генезис, 2009.
31. Лэнгле А. Эмоции и экзистенция. – Харьков: Гуманитарный центр, 2011.

32. Лэнгле А. Виктор Франкл. Портрет. – М.: РОССПЭН, 2011.
33. Лэнгле А. Дотянуться до жизни... Экзистенциальный анализ депрессии. – М.: Генезис, 2013.
34. Марсель Г. Трагическая мудрость философии. Избранные работы. – М.: Изд-во гуманитарной литературы, 1995.
35. Мерсиянова А. Основные признаки экзистенциального выбора // Вестник Томского государственного университета. – 2010. – № 335. – С. 153-156.
36. Мэй Р. Искусство психологического консультирования. – М.: Класс, 1999.
37. Мэй Р. Любовь и воля. – М.: Ркфл-Бук, 1997.
38. Мэй Р. Открытие Бытия. – М: Институт Общегуманитарных Исследований, 2004.
39. Мэй Р. Смысл тревоги. – М.: Класс, 2001.
40. Осин Е. Аутентичность // Экзистенциальная традиция. – 2004. – № 5. – С. 88-93.
41. Папуш М. Психотехника экзистенциального выбора. – М.: Институт Общегуманитарных Исследований, 2001.
42. Покровский Н., Иванченко Г. Универсум одиночества: социологические и психологические очерки. – М. : Логос, 2008.
43. Полани М. Личностное знание. – М.: Прогресс, 1985.
44. Психология с человеческим лицом: гуманистическая перспектива в постсоветской психологии. – М.: Смысл, 1997.
45. Рагулина М. Ценностно-смысловое содержание понятия «аутентичность» как системного качества личности // Вестник Томского государственного университета. – 2007. – № 296. – С. 206-212.
46. Рощин Д. Понятия «смысл жизни», «смыслжизненная ориентация» и «смыслжизненная концепция» // Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. Соціологічні дослідження сучасного суспільства: методологія, теорія, методи. – 2010. – № 891. – С. 105-109.

47. Сапогова Е. Экзистенциальная психология взрослости. – М.: Смысл, 2013.
48. Сумерки богов. – М.: Политиздат, 1990.
49. Соболева Н. Мировоззрение и жизненный выбор личности. – К.: Наукова думка, 1989.
50. Тейлор Ч. Етика автентичності. – К.: Дух і літера, 2002.
51. Тихонравов Ю. В. Экзистенциальная психология. Учебно-справочное пособие. – М.: Бизнес-школа, 1998.
52. Туренко О. Страх. – К.: ПАРАПАН, 2006.
53. Унамуно М. О трагическом чувстве жизни. – Киев: Символ, 1997.
54. Фаленкова Е. Л. Н. Толстой как предшественник экзистенциализма // Вестник Челябинского государственного университета. Философия. Социология. Культурология. – 2012. – Вып. 23. – С. 126-131.
55. Франкл В. Воля к смыслу. – М.: Эксмо, 2000.
56. Франкл В. Основы логотерапии. Психотерапия и религия. – СПб.: Речь, 2000.
57. Франкл В. Психотерапия на практике. – СПб.: Речь, 2000.
58. Хайдеггер М. Бытие и время. – М.: Республика, 1993.
59. Хайдеггер М. Время и бытие. – М.: Республика, 1993.
60. Хайдеггер М., Ясперс К. Переписка 1920-1963 гг. – М.: Ad Marginem, 2001.
61. Холл К., Линдсей Г. Теории личности. – М.: КСП+, 1997.
62. Шестов Л. Апофеоз беспочвенности. – М.: Азбука, 2011.
63. Чиксентмихайи М. Поток: Психология оптимального переживания. – М.: Смысл, 2015.
64. Ялом И., Лесц М. Групповая психотерапия. Теория и практика. – СПб.: Питер, 2009.
65. Ялом И. Когда Ницше плакал. – М.: Эксмо, 2001.
66. Ялом И. Экзистенциальная психотерапия. – М.: Класс, 1999.
67. Ясперс К. Общая психопатология. – М.: Практика, 1997.
68. The Cambridge Companion to Existentialism. – Cambridge, UK: Cambridge University Press, 2012.
69. Flynn T. Existentialism. Oxford: Oxford University Press, 2006.

70. Searle J. Social ontology. Some basic principles // Anthropological Theory. – 2006. – Vol. 6 (1). – P. 12-29.
71. Wartenberg T. Existentialism. – Oxford: Oneworld, 2008.

Интернет-ресурсы

1. Інститут психології НАНУ <http://psychology-naes-ua.institute/>
2. Международный институт экзистенциального консультирования <http://existradi.ru/>
3. Портал PSYLIB <http://www.psylib.org.ua/>
4. Портал «Экзистенциальная и гуманистическая психология» <http://hpsy.ru/>
5. Журнал «Экзистенциальная традиция» <http://journal.existradi.ru/>
6. International Society for Existential Psychology and Psychotherapy http://www.existentialpsychology.org/index.php?option=com_content&view=article&id=16&Itemid=58
7. The Viktor Frankl Institute <https://www.viktorfrankl.org/index.html>

Андрій Сергійович Мельніков

ЕКЗИСТЕНЦІАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ

навчально-методичні рекомендації
для студентів магістерського рівня
спеціальності «Психологія»

Українською мовою

Підписано до друку __.__.2020. Формат 60х84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Cambria. Цифровий друк.
Умовн. друк. арк. __. Тираж 50 прим. Замовлення № 1810-20

Видано і віддруковано в ПП «Фенікс»
(Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 1044 від 17.09.02).
Україна, м. Одеса, 65009, вул. Зоопаркова, 25. Тел. (048) 7777591
e-mail: fenix-izd@ukr.net
www.law-books.od.ua